

גמ"ר 1351/09/16 - מדינת ישראל נגד איגור עזיזוב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

18 יולי 2017

גמ"ר 1351-09-16 פרקליטות מחוז תל
אביב פלילי נ' עזיזוב

לפני כבוד השופט דן סעדון
בעניין: המאשימה

מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

נגד
הנאשם

איגור עזיזוב
ע"י עו"ד מריסאת

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של גרימת מוות בנהיגה רשלנית בניגוד לסיפ' 304 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 וסעיפים 40 ו-64 לפקודת התעבורה.

העובדות

1. על פי עובדות כתב האישום, בהן הודה הנאשם, הוא נהג ביום 21.6.16 משאית מסוג "וולוו" מכיוון יפו לבת ים על רחוב העצמאות בבת ים. בשעה 14.08 לערך עצר הנאשם את המשאית לפני מעבר חצייה מסומן בצומת הרחובות העצמאות-הנחשילד בבת ים (להלן: "**המעבר החצייה**"). אותה עת החלה הגב" שרה לנקרי ז"ל (להלן: "**המנוחה**") לחצות את מעבר החצייה מימין לשמאל. הנאשם לא הבחין במנוחה, החל בנסיעה ופגע בה תוך שהוא גורר אותה למרחק של כשישה מטרים עד שעצר לשמע צעקות עוברים ושבים. כתוצאה מהפגיעה נגרם למנוחה קרע בכבד שהוביל לדימום בחלל הבטן. המנוחה נותחה מספר פעמים וביום 23.6.16 נפטרה מפצעיה. עובר לתאונה הייתה המשאית תקינה. מזג האוויר היה בהיר ולא היה גורם שפירעו לשדה הראיה של הנאשם.

החלף והסדר הטיעון

2. הנאשם כפר במיוחס לו. לאחר שנשמע חלק מראיות התביעה חזר בו הנאשם מכפירה והודה במיוחס לו במסגרת הסדר טיעון לעניין העונש. בגדר הסדר הטיעון עותרת המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בן 10 חודשים, פסילת רישיון למשך 8 שנים, מאסר על תנאי ופיצוי למשפחת המנוחה. ההגנה חופשית בטיעוניה לעניין רכיבי הפיצוי והפסילה.
3. **טיעוני הצדדים לעונש**
המאשימה הגישה תצהיר מאת ביתה של המנוחה המציינת את החלל שנפער בחייה בעקבות פטירת המנוחה. בטיעוניה לעונש ציינה המאשימה כי הביאה בחשבון כי הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות ופי לשלום הנאשם עבר תעבורתי שאינו מכביד. על רקע שיקולים אלה טוענת המאשימה כי העונש לו היא עותרת הוא סביר ואף נוסה לקולא.

4. ההגנה מציינת כי לנאשם נסיבות לא פשוטות. הנאשם פושט רגל ומשלם תשלומים עתיים לנושיו. הוא גרוש ומשלם מדי חודש מזונות לילדים. הנאשם מתפרנס מנהיגה כך שפסילתו הממושכת צפויה לגרום את מטה לחמו. לטענת הנאשם ניתן בנסיבות מקרה זה להסתפק בפסילה אותה ריצה הנאשם עד כה בתיק זה. לעניין הפיצוי למשפחת המנוחה נטען כי אין מקום להשיב על הנאשם פיצוי אך כלל שיעור פיצוי עליו להיות נמוך בהרבה. באחריות טועני ההגנה לעונש עותרת ההגנה לסווג את פסילתו של הנאשם כפי שזו לא תחול על נהיגת מלגה. המאשימה מתנגדת נחרצות לעיתרה אחרונה זו שכן עתירתה לפסילה כאמור יצאה מנהנה כי הנאשם יהיה פסול לכל סוגי כלי הרכב ועל בסיס הנחה זו כלכלה את צעדיה.

דין והכרעה

5. זה יהיה סדר הדין: תחילה אדון בעתירת ההגנה לסינוג הפסילה. לאחר מכן אקבע את מתחם העונש לעבירה בנסיבותיה. ככל שיקבע כי רכיבי ההסדר מצויים בגדר המתחם אקבע את שיעור הפיצוי למשפחת המנוחה ואת תקופת הפסילה שראוי בנסיבות להשיב על הנאשם.

א. סינוג הפסילה

6. ההגנה עתרה לסינוג הפסילה כך שזו לא תחול על נהיגת מלגה בשטח מוגדר. המאשימה מתנגדת לבקשה. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים מצאתי לדחות את עתרת ההגנה. הסדר הטיעון אינו מתייר להגנה לטעון לסינוג הפסילה אך גם אינו שולל זאת. ואולם, גם אם אצא מהנחה כי עתירת ההגנה לסינוג הפסילה אינה מפרה את התחייבותה על פי הסדר הטיעון עדיין אין מקום לקבלה מן הטעמים הבאים: **באשפת**, בסעיף 11 להלן אראה כי מתחם העונש ההולם לעבירה בנסיבותיה נע (בהיבט של רכיב הפסילה) בין 8 שנות פסילה ל-15 שנות פסילה. מכיוון שהסדר נראה סביר וראוי שאכבדו הרי שקיימת מניעה להטיל על הנאשם עונש פסילה העולה על זה לו עותרת המאשימה. מכיוון שסינוג פסילה מרוקן מתוכן חלק נכבד מן הפסילה שתוטל על הנאשם תביא קבלת עמדת ההגנה לכך שגם הטלת עונש פסילה בן 8 שנים - המהווה בנסיבות חלקו התחתון של מתחם העונש ההולם - כמוה כהטלת פסילה קצרה הרבה יותר לו עבודה ואם עבודה זו תהיה כרוכה בנהיגה במלגה והיכן תהיה עבודה זו. במצב דברים זה לא שוכנעתי כי קיימת הצדקה לסינוג הפסילה השקול מעשית לעונש פסילה קצר יותר מזה שקבע במתחם העונש ההולם. מצב דברים כזה בו יוטל על הנאשם עונש פסילה העולה על זה לו עותרת המאשימה. מכיוון שסינוג פסילה בנסיבות איננו ראוי. יתר על כן, לטעמי הדבר משדר מסר שגוי בדבר ערכם של חיי אדם. מטעמים אלה איני מקבל גם את עתירת ההגנה לסינוג הפסילה. **שנית**, מטעני ההגנה לא הועלו - כמוה כהטלת פסילה קצרה הרבה יותר לו עבודה ואם עבודה זו תהיה כרוכה בנהיגה במלגה והיכן תהיה עבודה זו. במצב דברים זה לא שוכנעתי כי קיימת הצדקה לסינוג הפסילה באופן שאינו משרת תכלית סוציאלית **קונקרטי**. **שלישית**, במקרה זה, כפי שאפרט להלן, חסא הנאשם ברשלנות בדרגה גבוהה. רשלנות זו גרמה לקיפוד פתיל חייה של המנוחה. לא הוכח בגדר הליך זה כי הרשלנות שאפיינה את נהיגת הנאשם עובר לזירות עשויה לרוב לידי ביטוי רק בנהיגה במשאית אך לא בכלי רכב אחרים ולפיכך ספק אם קיימת נפקות לרכב לגבי מבוטק סיווג הפסילה (השווה בש"פ 816/06 **ברביאל נ' אריות** (7.11.06)).

ב. מתחם העונש ההולם

7. אין חולק כי העבירה בה הורשע הנאשם נועדה להגן על ערך קדושת חיי אדם. ערך זה נפגע במקרה זה באופן מרבי וכבר נפסק לעניין זה כי "הענישה צריכה בראש ובראשונה לתת ביטוי לקדושת חיי אדם, לכך שסתם על לא עוול בכפו מצא קורבן התאונה את מותו. לצד היבט זה - למידת הרשלנות שבה מדובר. האמצעי הענישתי היחיד שאכן מעמיד את חיי האדם במרכז הוא המאסר" (ע"פ 26904-04-14 **אלמוג נ' זומר** (2.7.14)).
8. אשר לנסיבות ביצוע העבירה: בע"פ 6755/09 **אלמוג נ' מדינת ישראל** (16.11.11) נקבע כי אמת המידה המרכזית לגזירת הדין היא מידת רשלנותו של הנאשם. במקרה זה אני סבור כי מדובר ברשלנות בדרגה גבוהה. הנאשם עצר את משאיתו לפני מעבר החצייה כך שהיה מודע לקיומו ולאפשרות כי הולך רגל חוצה את מעבר החצייה או עשוי לנסות לחצות את מעבר החצייה. הנאשם התרשל בכך שהחל בתנועה מבלי לבדוק כדבעי את מצב הולכי הרגל על מעבר החצייה, לא הבחין במנוחה, ופועל ויצא מכך פגע בה גורר אותה מרחק של כשישה מטרים עד שנעצר. דברים אלה שסכחם יפה גם לנהג רכב פרטי יפים שבעתיים מקום בו כלי הרכב בו נעשה שימוש הוא משאית בעלת פוטנציאל פגיעה והרס גבוה לאין שיעור מכלי רכב פרטי (ראו: בג"ץ 8150/13 **כרסוני נ' מדינת ישראל** (6.8.14)). העובדה כי עובר לתאונה היה מזג אויר בהיר ולא הייתה כל מגבלה על שדה הראיה של הנאשם מעצימה עוד יותר את התרשלנותו במקרה זה.
9. מדיניות הענישה בעבירות של גרימת מוות בתאונות דרכים ברורה וחד משמעית. על הרציונל למדיניות זו נאמרו הדברים הבאים: "בית משפט זה התווה מה שנים מדיניות ענישה מחמירה ביחס לעבירות נהיגה הכרוכות בתאונות קטלניות, בין בגדר הריגה ובין בגדר גרם מות ברשלנות. הוא דבק בגישה זו מתוך אמונה כי לניקטת יד ענישית קשה ומחמירה ישנה השפעה מרתיעה על הנתיגים כבבשי, ויש בה כדי לקדם את הסמעתה של מודעות ציבורית בדבר החובה לשמור על כללי זהירות כדי להגן על חיי אדם ושלמות גופו. המדיניות ענישה זו בנויה על הנחה דבר כוחו המרתיע של הדין הפלילי והענישה הפלילית גם בתחום זה, שהוא מישור בעל "יחוד מבחינת נסיבות העבריינות וזוהותם של מבצעי העבירות. היא נועדה לתת ביטוי ולהדגיש הדגשה מיוחדת את ערך חיי האדם במשפט ובמסורת היהודית, ולערבב לכלל ולפרט כי המשפט ובתי המשפט יעשו כל שבידם על מנת לטעת בתרבות החברתית את ההערכה והכבוד הנדרשים לזולת ולחיייו... הענישה המחמירה בעבירות הנוגעות לתאונות קטלניות נעשנת על ההנחה כי יש בהרעתה עונשית כדי לקדם את הפנמת הרכיבים החברתיים הנדרשים בהתייחסות לזולת, וכדי להרגיל לשימרה קפדנית יותר על כללי זהירות ומניעה בנהיגה על הכביש. בלא אימון בכוחו המרתיע של מדיניות הענישה, נשטת אמצעי חשוב שניתן בידי בית המשפט ככלי עזר רב-משקל במלחמה בתאונות דרכים. בלא שימוש מושכל באמצעי זה לא יתרום בית המשפט את התרומה הנדרשת מצדו לשינוי הערכי החלל האמור להתרחש בתחום קשה זה." (רע"פ 548/05 **מאירה לוי נ' מדינת ישראל** (19.1.06)).

- דגים מדיניות זו כפי שהיא באה לידי ביטוי בפסיקה שהתייחסה לנסיבות דומות לאלה בעניינים:
 - ברע"פ 1300/14 **קובי מורי נ' מדינת ישראל** (25.2.14) אושר מאסר בן 8 חודשים, פסילת רישיון למשך 8 שנים, קנס 3000 ₪ ורכיבי ענישה נלווים לנהג שנפגע בקשיש על מעבר חצייה;
 - ברע"פ 811/11 **מסארוה נ' מדינת ישראל** (31.1.11) אושר מאסר בן 9 חודשים, 12 חודשי מאסר על תנאי, פסילת רישיון למשך 12 שנים מן 8 שנים ברכב פרטי וזאת מהטעם שרשלנות המערער לא הייתה "ברף העליון".
 - ברע"פ 7913/07 **רמז נ' מדינת ישראל** (25.11.07) אושר עונש מאסר בן 12 חודשים, פסילת רישיון למשך 12 שנים, מאסר מותנה וקנס לנהג (שעברו מכביד) שנרדם על ההגה משך מספר שניות ופגע בהולך רגל.
 - בע"פ 24573-05-13 **פטר נ' מדינת ישראל** (10.9.13) אושר עונש מאסר בן 15 חודשים, 13.5 שנות פסילה, קנס 10,000 ₪ ופיצוי בסך 20,000 ₪. ודגש כי באותו מקרה נהג הנאשם במהירות פחותה ב-10 קמ"ש מן המהירות המותרת, עברו היה ללא דופי ולהולכת הרגל הייתה תרומת רשלנות בכך שחצתה את הכביש במעבר חצייה שנסגר.
 - ברע"פ 8992/14 **פראל נ' מדינת ישראל** (20.1.15) אושר עונש מאסר בן 9 חודשים, פסילה לצמיתות (בהסכמת הנאשם) ורכיבי ענישה נלווים לנהג מונית שפגע בהולך רגל על מעבר חצייה וגרם למותו. זאת תוך שקבע כי נסיבותו האישיות הקשות של המערער אינן מצדיקות הקלה בעונש שהוטל.
 - יצוין כי גם מקום בו מצאו בתי המשפט להטיל את עונש המאסר המינימלי, היינו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות גם אם הוטלו על נאשמים אלה עונשי פסילת רישיון לנשים ארוכות.
 - ברע"פ 4261/04 **פארין נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט (3) 440 הומר מאסר בן 12 חודשים למאסר בן 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות. תקופת הפסילה נותרה 10 שנים.
 - ברע"פ 4732/02 **סורפין (לביא) נ' מדינת ישראל** הופחתה תקופת המאסר מ-12 חודשים ל-6 חודשים שירוצו בעבודות שירות. עם זאת, תקופת פסילה בת 10 שנים נותרה ללא שינוי.
 - ברע"פ 548/05 **לוי נ' מדינת ישראל** הופחתה תקופת המאסר והועמדה של 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות. זאת תוך שתקופת פסילה בת 15 שנים נותרה על מכונה.
 - בע"פ 14034-08-15 **גנץ נ' מדינת ישראל** נקבע עונש מאסר של 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות. הבסיס לקביעה זו היה הפער בין רשלנותה הנמוכה של המערער לבין רשלנותו הגבוהה של המנוח והיות המערער אדם נורמטיבי. שיקולים אלה שהובילו את בית המשפט להעמיד את תקופת המאסר על 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות לא הביאו את בית המשפט להתערב בתקופת הפסילה שהועמדה על 10 שנים.
 - 11. **נוכח כל האמור, אני סבור כי מתחם העונש ההולם בנסיבות מקרה זה נע בין 12 חודשי מאסר על תנאי, פסילת רישיון הנהג בין 8 ל-15 שנים, קנס ופיצוי כספי הנהג בין 5000-15,000 ₪. ההסדר, לפי שהוצג, מצוי במתחם העונש ההולם בנסיבות ועל כן אכבדו.**
 - 12. בגדר המתחם האמור יש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה שעברו התעבורתי אינו מכביד ואת החלטתו להודות במיוחס לו וליטול אחריות למעשיו. יש לזקוף לזכות הנאשם גם את נסיבותיו האישיות אולם כפי שצוין בע"פ 6755/09 **(אלמוג)** אופייה של העבירה וביצועה השכיח על ידי אנשים נורמטיביים מביאים לכך שמשקלו של שיקול זה הוא מוגבל. לאור כל האמור מצאתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:
 - א. 10 חודשי מאסר בפועל. הנאשם יתייצב לצורך ריצוי העונש עד ליום 18.8.17 שעה 10.00 בבית"ר "ניצן" כשברשותו ת"ז או דרכון. באפשרות הנאשם לתאם כניסה למאסר, כולל אפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין בשב"ס, טל' 9787336 - 08; וטל' 9787377 - 08.
 - ב. 8 (שמונה) שנות פסילת רישיון נהיגה וזאת בניכוי הפסילה אותה ריצה הנאשם עד היום בתיק זה החל מיום 21.6.16.
 - ג. מאסר על תנאי בן 12 חודשים ל-3 שנים שיהול על עבירות של גרימת מוות בנהיגה רשלנית או נהיגה בזמן פסילה.
 - ד. פיצוי בסך 10,000 ₪ למשפחת המנוחה (הגב' אביבת סעדיה ת.ו. 026557030). הפיצוי ישולם ב-20 תשלומים חודשיים. במסגרת 10 התשלומים הראשונים ישלם הנאשם בכל 18 לחודש החל מ-18.9.17 מדי חודש. 10 תשלומים האחרונים יהיו על 900 ₪ כל אחד. **המחייבת** תפקד שוברי תשלום מתאימים לנאשם.

עמוד 2

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א תוך 45 יום

ניתן היום, כ"ד תמוז תשע"ז, 18 יולי 2017, במעמד הנאשם, הסגור וב"כ המאשימה.